

Brian Smit beleefde prachtige momenten bij BEC en Vitesse Delft en is nu vooral op de padelbaan te vinden. (foto: Roel van Dorsten) (Foto:)

Hoe gaat het met Brian Smit?

za 23 mrt 2019, 13:06

SPORT

DEN HOORN - Brian Smit (44) promoveerde met Vitesse Delft van de derde klasse naar de hoofdklasse.

Smit begon echter elders met voetballen. "Ik ben in Den Haag geboren, maar al op jonge leeftijd verhuisden we naar Delft. Toen ik zes was, ben ik bij BEC gaan voetballen, want dat was lekker dichtbij. BEC had toentertijd niet zoveel jeugd, dus ik kwam al op jonge leeftijd in het eerste."

- Hoe beviel dat?

"Ik had al eens eerder meegedaan aan talentendagen van Vitesse Delft en kreeg een uitnodiging, maar uiteindelijk werd er vanuit BEC ook aan me getrokken. We hadden een leuk elftal met oud-gedienden als Pieter van den Hoeven, Dennis van Berkum, Ger Dekker en Johan Rooijackers. Na de fusie was BEC voor mij BEC niet meer en koos ik voor Vitesse Delft, want die club was toch blijven trekken."

- Hoe was dat?

"Dat was geweldig. In het eerste jaar degradeerden we onder René Slegtenhorst naar de derde klasse en toen kwam Peter Klomp. Binnen een paar jaar zaten we in de hoofdklasse en speelden we met bescheiden middelen tegen ploegen waar heel veel geld in omging. Ik streefde het voor mij hoogst mogelijke niveau na en dat heb ik heel wat jaartjes volgehouden. Al met al was het een prachtige tijd."

- Met wie speelde je?

"Met onder meer Dennis Geurts, Michael Righarts, Stephan Verhoef, Ed 't Hart, Stefan Berkhout, Rudi Smit en Leon Braat. Later kwamen jongens als Robin de Boer, Maarten Boek, Micha van Dasler en Dion de Lijser erbij. Die jongens zijn nu net gestopt bij het eerste elftal."

- Hoe was de sfeer?

"Zowel bij BEC als bij Vitesse was die geweldig. We waren niet alleen binnen, maar ook buiten de lijnen echt een groep. Op trainingsavonden deden wij de deur dicht. Als je dat tegenwoordig ziet, is dat wel anders. Het mooie is ook dat we als selectie echt één groep waren. Dat was

belangrijk, want je wist dat je elkaar nodig had. Jongens uit het tweede konden in het geval van blessures ook zo mee met het eerste."

- Hoe lang ging je door?

"Rond mijn dertigste scheurde ik mijn kruisband af en daarna ging het lopen me wat lastiger af. Daarom heb ik nog een tijd in het tweede elftal gespeeld, vooral ook met de jonge jongens die uit de jeugd doorstroomden. Uiteindelijk ben ik tot mijn veertigste doorgedaan en kwam ik toch nog in het eerste terecht. In die jaren veranderde de selectie nogal eens van samenstelling en ben ik bijgesprongen. Op mijn veertigste was ik er ineens klaar mee."

- Hoe was de laatste wedstrijd in het eerste?

"Dat is een mooi verhaal. Ik startte die wedstrijd in de basis en zag langs de lijn mijn vervanger al warmlopen. Rensy Barradas had het op zijn heupen en ging tot twee keer toe voor de actie en knalde hard binnen, terwijl ik er veel beter voor stond. Toen ik hem daarop aansprak, legde hij hem de volgende keer wél klaar en schoot ik hem vanaf randje strafschoopgebied met links in de kruising. Vlak erna heb ik me laten wisselen, want mooier zou het niet meer worden die wedstrijd."

- En nu?

"Op mijn veertigste ben ik abrupt gestopt. Ik heb het nog wel geprobeerd in een vriendenteam, maar daar was ik nog te fanatiek voor. Daarom ben ik helemaal gestopt. Naast mijn voetballoopbaan squashte ik al veel en inmiddels doe ik drie keer in de week aan padel. Dat is een heel andere vorm van sport, waar ik mijn fanatisme wel in kwijt kan."